

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/12/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6414210820
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Podhorová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6414210820.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Podhorovej a sudcov JUDr. Petra Priehodu a JUDr. Anny Snopčokovej v právnej veci navrhovateľa: K. K., nar. XX. XX. XXXX, bytom U., K. XX/XX, zastúpený Mgr. Miroslavou Schneiderovou, advokátkou, AK so sídlom Žiar nad Hronom, M. R. Štefánika 19/37, proti odporcovi: A. K., nar. XX. XX. XXXX, bytom U. R. H., I. XXX/X, zastúpený JUDr. Armínom Tenczerom, advokátom, AK so sídlom Bratislava, Furdekova 8, o návrhu na zvýšenie vyživovacej povinnosti, o odvolaní navrhovateľa a odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 21. 10. 2014 č. k. 9C/144/2014 - 25, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok okresného súdu.

Žiadny z účastníkov n e m á právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zvýšil vyživovaciu povinnosť odporcu voči navrhovateľovi zo sumy 76,34 Eur mesačne na sumu 200,- Eur mesačne počnúc dňom 09. 09. 2014 s tým, že zvýšené výživné je odporca povinný zasielať navrhovateľovi vždy do 15. dňa v mesiaci vopred. Zročné výživné za obdobie od 09. 09. 2014 do 21. 10. 2014 vo výške 171,53 Eur uložil odporcovi uhrádzať v 30,- Eur mesačných splátkach spolu s bežným výživným pod následkom straty výhody splátok. Vo zvyšku súd návrh zamietol, o trovách rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. V odôvodnení prvostupňový súd uviedol, že navrhovateľ, aj keď nadobudol plnoletosť, nemá schopnosť sám sa živiť, pretože študuje v dennom štúdiu na B. K. D. na N. F., kde bol prijatý na študijný odbor právo v akademickom roku 2014/2015. Žije v spoločnej domácnosti s matkou, ktorá dosahuje príjem 958,- Eur mesačne, matka viac vyživovacích povinností okrem navrhovateľa nemá. Súd skonštatoval, že od poslednej úpravy výživného (v roku 2002) došlo na strane navrhovateľa k zmene pomerov, podstatne sa zmenili potreby navrhovateľa vzhľadom na jeho vek a súčasné štúdium na vysokej škole.

V prípade odporcu konštatoval zmenu príjmov zo sumy 490,- Eur na súčasnú úroveň 1.011,- Eur mesačne (za posledných 12 mesiacov), okrem toho na strane odporcu nastala ďalšia zmena, nakoľko mu pribudla zákonná vyživovacia povinnosť k maloletému O. K., nar. v roku XXXX. Prvostupňový súd po zhodnotení všetkých relevantných skutočností dospel k záveru, že návrh na zvýšenie výživného je dôvodný a výživné ustálil na sumu 200,- Eur, keď zohľadnil potreby navrhovateľa, osobné a majetkové pomery odporcu (keď prihliadol aj na skutočnosť, že je vlastníkom rozostavaného rodinného domu a výlučným vlastníkom pozemkovej nehnuteľnosti) a konštatoval aj zákonnú vyživovaciu povinnosť matky navrhovateľa. Pokiaľ sa teda navrhovateľ domáhal určenia vyživovacej povinnosti v rozsahu 400,- Eur mesačne, v zostávajúcej časti návrh zamietol, keď aj matka má povinnosť primerane sa podieľať na výžive navrhovateľa, a ktorého výdavky súd považoval za nevyhnutné na úrovni 480,- Eur mesačne.

Zároveň vysvetlil, ktoré odporcom deklarované výdavky zohľadnil a ktoré nie. Zvýšené výživné určil počnúc dňom podania návrhu na začatie konania, teda dňa 09. 09. 2014, zročné výživné, ktoré bolo vyčíslené na sumu 171,53 Eur povolil odporcovi splácať v 30,- Eur mesačných splátkach spolu s bežným výživným. O trovách konania rozhodol prvostupňový súd s poukazom na ustanovenie § 142 ods. 2 O. s. p. s odôvodnením, že navrhovateľ bol v konaní úspešný len čiastočne.

Proti rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie odporca aj navrhovateľ.

Odporca v odvolaní uvádza, že predmetom návrhu bolo zvýšenie nákladov oproti predchádzajúcemu obdobiu, keď navrhovateľ navštevoval strednú školu, nie však zmena pomerov siahajúca k poslednej úprave v roku 2002. Navrhovateľom deklarované výdavky vo výške 601,- Eur súd považoval v časti 121,- Eur za nedôvodné, podľa odporcu sú však aj zvyšné výdavky spochybniteľné, nakoľko náklady na stravovanie, ošatenie, hygienické potreby mal navrhovateľ aj v čase ukončenia štúdia na strednej škole, pričom v tomto čase zvýšenie výživného nepožadoval. K príjmom navrhovateľovej matky vo výške 958,- Eur uviedol, že tieto boli od roku 2002 každomesačne zvyšované o prenájom 2-izbového bytu na K. ulici v U., ktorá v rokoch 2003 - 2004 bola 232,36 Eur a v nasledujúcom období sa zrejme nájom zvyšoval. K navrhovateľom deklarovanému podstatnému zvýšeniu nákladov poukazuje na výšku inflácie, ktorá bola v roku 2013 na úrovni 1,25 %, v roku 2014 0,00 % a od septembra 2014 nastala stagnácia cien, to znamená deflácia. Vytyka nesprávne skutkové zistenia prvostupňového súdu, keď súdom určená suma 480,- Eur ako mesačné výdavky navrhovateľa nezodpovedá podstatnej zmene pomerov v súvislosti s jeho prijatím na N. F. B.. Neboli dostatočne zistené výdavky navrhovateľa v období posledných rokov štúdia na strednej škole, ktoré by predstavovali oprávnené zvýšené náklady. Podľa odporcu od tohto obdobia došlo reálne k zníženiu nákladov navrhovateľa a poukazuje na ich výšku, ktorá predstavuje 300 %-ný rozdiel oproti priemerným nákladom priemernej slovenskej domácnosti, a teda nadštandard navrhovateľom deklarovanej sociálnej situácie. Spochybňuje náklady na cestovné, náklady na kúpu študijných pomôcok, internátne ubytovanie a športové vyžitie považuje za akceptovateľné. Podstatná zmena mala nastať v stravovaní a v znížení nákladov na ubytovanie v mieste trvalého bydliska. Podľa odporcu je nezvratné, že náklady navrhovateľa, resp. jeho matky, sa v porovnaní s obdobím, kedy navrhovateľ navštevoval strednú školu, znížili.

Za nesprávne skutkové zistenia považuje aj posúdenie výdavkov odporcu. Príjem odporcu po úhrade výživného pre navrhovateľa predstavuje 935,- Eur, príjem jeho manželky z podnikania v roku 2014 je účtovná strata, nakoľko na chode domácnosti sa finančne podieľa iba rodičovským príspevkom, keď je na materskej dovolenke. Celkové príjmy domácnosti odporcu sú 1.142,- Eur. Poukazuje na nevyhnutné výdavky odporcu, ktoré po vyčíslení predstavujú 1.200,- Eur mesačne. Odporca teda nemá priestor vo vyššom rozsahu prispievať na výživu navrhovateľa a pokiaľ navrhovateľ svoje výdavky vyčísľil na sumu 600,- Eur, odporca poukazuje, že jeho rodina (3 osoby) musí hospodáriť so sumou 1.200,- Eur mesačne. Ďalej poukazuje na 4-násobné zvýšenie príjmu matky navrhovateľa od poslednej úpravy výživného. Ďalej poukazuje na skutočnosť, že od rozvodu odporcu s matkou navrhovateľa odporca neovlastnil a doposiaľ neovlastní žiadnu bytovú jednotku napriek tomu, že matka navrhovateľa bola povinná mu zabezpečiť náhradný byt, čo doposiaľ neučinila. S terajšou manželkou sa rozhodli pre výstavbu pre dom, boli im poskytnuté dva hypotekárne úvery, preto uvádzané výdavky vzhľadom na okolnosti považuje za dôvodné. Aj keď súdna prax platby hypotéky v prípade výživného neakceptuje ako dôvodné výdavky, má za to, že každý prípad je potrebné riešiť individuálne. V prípade odporcu ide o zabezpečenie prvého spoločného bývania spolu s manželkou. Ide o 4-izbový rodinný dom s primeranou cenou a je nutný k zaisteniu bývania odporcu a jeho rodiny, čo by malo byť zohľadnené pri určení výšky výživného, podobne ako strava, hygienické potreby a podobne. Poukazuje na skutočnosť, že pred nástupom na vysokú školu študoval navrhovateľ súkromnú V. O. zameranú na marketing, manažment podniku, mzdovú agendu, takže štúdium N. je úplne odlišným odborom voči predchádzajúcemu zameraniu. Vyjadril úvahu, či štúdium v danom prípade pre navrhovateľa nie je iba hobby, ktoré si realizuje namiesto uplatnenia sa na trhu práce vo vyštudovanom odbore a tým získania schopnosti a možnosti živiť sa sám. Odporca uvádza, že zistil dodatočne, že navrhovateľ bol od 17. 05. 2013 do 31. 05. 2013 zamestnaný na dohodu o brigádnickej práci študenta, rovnako na dohodu pracoval aj v čase od 25. 07. 2014 do 30. 09. 2014, keď predmet pracovnej činnosti nesúvisel so štúdiom na N. F.. Týmto zároveň navrhovateľ preukázal svoju schopnosť a možnosť živiť sa sám, a to aj v čiastočnom rozsahu popri štúdiu. Žiada, aby krajský súd, pokiaľ nedôjde k dôvodnému záveru ohľadne zrušenia vyživovacej povinnosti, prípadne k

zniženiu pôvodného výživného 76,34 Eur, zruší napadnutý rozsudok okresného súdu a konanie zastaví s tým, že vyživovacia povinnosť odporcu ostane zachovaná v zmysle rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 8P/128/98 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 16Co/5142/02.

Navrhovateľ vo svojom odvolaní tvrdí, že prvostupňový súd dospel k nesprávnemu určaniu výšky vyživovacej povinnosti, nakoľko v schopnostiach, možnostiach a majetkových pomeroch odporcu je prispievať na jeho výživu sumou vyššou ako 200,- Eur. V konaní dostatočne preukázal opodstatnenosť výdavkov mesačne minimálne v sume 601,- Eur. Nesúhlasí s názorom súdu, že časť deklarovaných výdavkov týkajúcich sa stavebného sporenia, životného poistenia, sporenia a mimoškolských aktivít je neodôvodnená. Všetky deklarované mesačné výdavky zodpovedajú veku navrhovateľa a potrebám, nie sú nadmerné ani neprimerané, korešpondujú súčasnému charakteru doby a slúžia na zabezpečenie navrhovateľa do budúcnosti v prípade úrazu, zároveň mimoškolské aktivity slúžia pre jeho zdravý fyzický a psychický vývoj a hlavne sú nárokmi, ktoré prináša štúdium na vysokej škole. Súdom určené výživné vo výške 200,- Eur mesačne nepovažuje za primerané jeho potrebám, nakoľko je študentom vysokej školy a od poslednej úpravy, kedy mal X rokov, bol žiakom N. triedy základom školy, uplynula pomerne dlhá doba. Súd pri určení výživného vychádzal len z finančného príjmu odporcu a neprihliadol k preukázaným majetkovým pomeroch - vlastníctvo pozemkovej nehnuteľnosti a rozostavaného rodinného domu. Neskúmal ďalej, či je napríklad vlastníkom motorového vozidla, keď podľa jeho informácií vlastní spoločne s manželkou dve motorové vozidlá. Súd prihliadol na úhradu potrieb nezaopatreného O. K., na ktorých sa musí podieľať aj jeho matka, ktorá je živnostníčka. Vytyka súdu, že neskúmal, ako mohli byť odporcovi a jeho manželke poskytnuté štyri hypotekárne úvery v celkovej výške 200.700,- Eur s celkovou mesačnou splátkou 1.164,55 Eur, keď príjem odporcu je 1.000,- Eur mesačne a manželka vykazuje v podnikaní stratu. Spochybňovanie navrhovateľových výdavkov na stravu, cestovné, mobilný telefón a internet zo strany odporcu označil za výlučne účelové. Ako študent navrhovateľ plne využíva všetky výhody študenta prostredníctvom X. karty, čo preukázal predloženými písomnými dôkazmi. Súd určil za jeho oprávnené výdavky sumu 480,- Eur a napriek tomu mu priznal zo strany odporcu len výživné 200,- Eur. Matka sa pritom doposiaľ podieľala na výžive navrhovateľa v oveľa väčšom rozsahu ako odporca, ktorý okrem výživného, ktoré mu exekučne bolo zrážané zo mzdy, žiadnym spôsobom neprispel na úhradu jeho nákladov, nikdy sa o navrhovateľa nezaujímal, nikdy mu nekúpil žiadny darček. Matka sa snažila zabezpečiť potrebný príjem aj formou nadčasov, zvyšovala si kvalifikáciu a menila zamestnanie, čo navrhovateľ dostatočne zdokladoval. Pokiaľ boli jeho výdavky vyššie, finančne vypomáhali starí rodičia zo strany matky.

Navrhovateľ má za to, že vzhľadom na majetkové pomery a životnú úroveň odporcu je možné spravodlivo požadovať, aby rovnaký životný štandard umožnil formou výživného aj navrhovateľovi. Sám odporca deklaroval medzi výdavkami súvisiacimi s výživou jeho ďalšieho syna O., nar. v roku XXXX, napríklad platbu za predškolské zariadenie vo výške 200,- Eur mesačne, poukazyval na úhradu hypotekárnych úverov, skutočnosť, že rekonštruoval byt vo vlastníctve jeho rodičov, čím zveľadil ich majetok, z čoho vyplýva, že životná úroveň odporcu je oveľa vyššia ako životná úroveň navrhovateľa a jeho matky, ktorá je vlastníčkou len 2-izbového bytu, ktorý odkúpila do osobnej vlastníctva dňa 13. 04. 2004 za sumu 488,98 Eur, keď predtým bola nútená uhradiť nedoplatok na nájomnom za samotného odporcu. Aj s poukazom na tieto skutočnosti považuje určenú vyživovaciu povinnosť 200,- Eur za neprimeranú. Navrhol, buď zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie, alebo zmeniť tak, že výživné bude zvýšené na sumu 300,- Eur mesačne počnúc dňom 09. 09. 2014. O trovách odvolacieho konania navrhol rozhodnúť tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

Odporca sa písomne vyjadril k odvolaniu navrhovateľa. Vyjadril sa k tvrdeným dvom motorovým vozidlám, že tieto sú vo výlučnom vlastníctve podnikateľského subjektu S. K. A. K.. Spolu s manželkou sú bezpodielovými vlastníkmi pozemku a rozostavaného domu v k. ú. Q.. Pokiaľ ide o hypotekárne úvery, tieto boli poskytnuté na základe príjmu zo závislej činnosti, v prípade podnikateľských subjektov sa do úvahy berie ročný obrat, z ktorého sa v zmysle všeobecných obchodných podmienok banky vypočítava určité percento, ktoré nahrádza mzdu zo závislej činnosti. Pretože obrat odporcovej manželky bol v roku 2013 dostatočný a v tomto roku sa úver riešil, pri súčte príjmov odporcu a jeho manželky boli úvery poskytnuté. Pokiaľ mu navrhovateľ vytyka zveľaďovanie majetku rodičov, poukazuje na to, že v roku 2014 nemal odporca inú možnosť ako si zaobstarať vlastné bývanie. V tom čase bola jeho

manželka nezamestnaná a jeho príjem bol 5.000,- Eur, takže komerčný nájom bol vylúčený. Za 11 rokov síce investovali do nehnuteľností prostredníctvom úverov sumu 35.900,- Eur, pokiaľ by však bývali v podnájme, tieto výdavky by boli vyššie. Podotkol tiež, že úvermi zhodnotil do budúcnosti svoju nehnuteľnosť, na ktorej bude participovať ako dedič. V závere uviedol, že ku dňu 09. 12. 2014 boli pracovné ponuky v odbore N./J. v lokalite D. kraj v počte 1. K rovnakému dňu boli ponuky v odbore K., K., M. v D. kraji v počte 20, len v samotnej U. 2 ponuky, kde postačuje aj stredoškolské vzdelanie s maturitou. Má jednoznačne za to, že aktuálne študovaná škola nielen že nezvyšuje šance navrhovateľa na uplatnenie sa na trhu práce, ale naopak, podstatne znižuje. Odkazuje na svoje odvolanie vrátane stanoviska právnej praxe týkajúcej sa aj možnosti zrušenia vyživovacej povinnosti v prípade pasivity voči trhu práce, resp. zhoršenej možnosti uplatnenia.

K odvolaniu odporcu zaslal písomné vyjadrenie navrhovateľ. Vyjadril nesúhlas s tým, že podľa odporcu predmetom návrhu bolo zvýšenie nákladov oproti predchádzajúcemu obdobiu, kedy navrhovateľ navštevoval strednú školu. Navrhovateľ trvá na tom, že posledné výživné bolo súdom upravené v roku 2002. Práve od tohto obdobia došlo na jeho strane k podstatnej zmene pomerov, na základe čoho žiada zvýšené výživné. Opakuje, že o jeho potreby sa doteraz starala matka a v prípade potreby aj starí rodičia zo strany matky. Otec sa o neho nezaujímal a podľa jeho názoru nikdy nemali medzi sebou vzťah otec a syn. Aj súdom upravený styk navrhovateľa s otcom nespĺňal svoj účel, v dôsledku necitlivého prístupu otca mal navrhovateľ následné zdravotné problémy. Bol nútený navštevovať detskú lekárku, A. X. P. v T., naposledy súd rozhodol o styku navrhovateľa s odporcom za prítomnosti matky, ktorý sa už ani neuskutočňoval, pretože odporca nejavil o navrhovateľa žiadny záujem. Rovnako v čase stredoškolského štúdia sa ani raz nepokúsil otec s navrhovateľom skontaktovať. Nie je preto pravdou, že by sa odporca s navrhovateľom nestretával od jeho X. roku života z dôvodu obštrukcie zo strany matky. Ďalej vyjadruje svoj pohľad na dôvod, pre ktorý sa mal odporca vzdať práva na náhradný byt. Podotkol tiež, že doposiaľ si tam nechal trvalý pobyt aj napriek tomu, že menil svoj občiansky preukaz a mal možnosť vykonať zmenu v tomto smere, čo tiež svedčí o tom, ako sa vzdal práva na náhradný byt, rovnako ako všetky ním uvádzané skutočnosti. Za nepravdivé tiež označil tvrdenie, že príjem matky sa každomesačne zvyšoval od roku 2002 až 2004 o prenájom nehnuteľností, kedy malo dôjsť aj k nehospodárnemu nakladaniu s finančnými prostriedkami zo strany navrhovateľa. K prenájomu predmetného bytu došlo len v roku 2004, a to z dôvodu zmeny zamestnania na strane matky, ktorá prišla o takmer 2.000,- Sk (v dôsledku prechodu z verejnej správy do štátnej správy), čo riešila žiadosťou o prijatie do služobného pomeru N. N. U. v D., kde bola prijatá a zároveň vyslaná na štúdium na I. V.J. N. v N.. V tom čase počas pracovného týždňa sa o navrhovateľa starali starí rodičia, víkendy trávil s matkou u matkinho priateľa S. K., ktorému prispievala na stravu, rovnako ako prispievala na stravu svojim rodičom, ktorí sa o navrhovateľa starali. Počas ďalších rokov byt prenajímaný nemohol byť, pretože v ňom navrhovateľ s matkou bývali.

Pokiaľ odporca tvrdí, že náklady navrhovateľa sa prijatím na vysokú školu znížili, označil to za nelogické, účelové a nepodložené. Všetky náklady riadne preukázal a zdokladoval. Navrhovateľ uvádza, že on považuje za nadštandardné náklady odporcu, napr. úhradu poplatkov synovi O. v súkromnom predškolskom zariadení vo výške 200,- Eur. Okrem toho poukazuje na úhradu štyroch hypotekárnych úverov, vlastníctvo dvoch motorových vozidiel, každoročnú dovolenku pri mori v zahraničí s rodinou. Matka navrhovateľovi uhrádza stavebné sporenie vo výške 50,- Eur mesačne, sporenie v Z. vo výške 24,90 Eur mesačne a zároveň poisťku v poisťovni O. vo výške 22,10 Eur mesačne. Tieto náklady súd navrhovateľovi nezohľadnil ani po tom, čo preukázal, že od X. roku okrem výživného mu odporca žiadnou inou formou nepomohol a neprispel. Pritom synovi O. už v jeho X. roku hradí sporenie vo výške 10,- Eur mesačne. Vysvetľuje náklady na cestovné, ktoré riadne zdokladoval, ako aj na svoje mimo študijné športové aktivity, ktoré prispievajú k efektívnemu využitiu voľného času, k rozvoju osobnosti a zdravému fyzickému a psychickému vývoju navrhovateľa. V ďalšom odvolaní vysvetľuje náklady na stravu, ktoré v prípade obedov a večerí predstavujú 103,20 Eur mesačne, raňajky si musí zabezpečovať sám, čo predstavuje minimálne 50,- Eur mesačne. Okrem toho, nakoľko takáto strava mu nestačí, určitú stravu mu dopĺňa pravidelne matka nákupom potravín a niektoré potraviny si dokupuje aj sám. Za absurdné považuje v odvolaní uvádzané tvrdenia o znížení nákladov na ubytovanie v U., K. XX. Pokiaľ teda odporca tvrdí, že náklady navrhovateľa sa znížili v porovnaní s obdobím, kedy študoval na strednej škole, toto označuje za absurdné, nelogické, neopodstatnené a ničím nepodložené, jeho tvrdenia účelové a súd zavádzajúce. Podľa navrhovateľa súd pri určení výživného vychádzal len z finančného príjmu odporcu a neprihliadol na majetkové pomery odporcu. Prihliadol na potrebu úhrady jeho ďalšieho nezaopatreného

syna O., na výžive ktorého sa musí podieľať aj jeho matka. V ďalšom sa zaoberá podnikaním manželky odporcu a vytýka súdu, že neskúmal podnikanie odporcovej manželky, ktorá hoci vykazuje v podnikaní stratu, neriešila situáciu pozastavením, prípadne zrušením živnosti. Súd neskúmal ani tú skutočnosť, prečo odporcovi a jeho manželke banky poskytli štyri hypotekárne úvery, keď celkové príjmy manželov nedosahovali výšku splátok úverov. Z uvedeného vyvodil podozrenie, že odporca zavádza súd.

Pokiaľ sa odporca zaoberá výberom navrhovateľovej vysokej školy, navrhovateľ uvádza, že už počas štúdia na V. O. mal aj predmet N., ktorý ho zaujal a ktorému sa chcel venovať. Počas štúdia na N. F. už v N. ročníku nadviazal na štúdium V. O. - O. jazyk, E., N., A., I.. Zo strany navrhovateľa v žiadnom prípade nejde o hobby, ktoré realizuje namiesto uplatnenia sa na trhu práce vo vyštudovanom odbore. Úvahy otca v tomto smere považuje za veľmi smutné a odporca deklaroval nimi svoj vzťah k navrhovateľovi. Svoju snahu pomáhať mu, resp. umožniť mu v budúcnosti niečo od neho dostať, prípadne zdediť. Je pravdou, že navrhovateľ si privyrobil zamestnaním na dohodu o brigádnickej práci študenta, dosiahnutý príjem však nemožno považovať za schopnosť užiť si sám, tieto by nepokryli ani nevyhnutné výdavky na prežitie. Počas samotného štúdia na vysokej škole vzhľadom na jeho náročnosť je nútený venovať sa štúdiu a nemá možnosť zamestnať sa.

Pokiaľ odporca tvrdí, že bol nútený vziať si hypotekárne úvery, aby si zabezpečil bývanie, s týmto nesúhlasí, bývanie odporca zabezpečené mal a výstavbou rodinného domu si len zvyšuje svoju životnú úroveň. S poukazom na majetkové pomery a životnú úroveň odporcu sa domnieva, že možno od neho žiadať, aby rovnaký životný štandard umožnil formou výživného aj navrhovateľovi. V ďalšom odkazuje na odvolanie, ktoré podal proti prvostupňovému rozsudku.

Krajský súd preskúmal vec v medziach daných odvolaním navrhovateľa aj odporcu v súlade s ustanovením § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. Napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil.

Súčasne odvolací súd konštatuje správnosť odôvodnenia prvostupňového rozsudku, s ktorým sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje, na ktoré odkazuje.

K dôvodom odvolania navrhovateľa aj odporcu odvolací súd považuje za potrebné predovšetkým uviesť:

Pokiaľ odporca v odvolaní tvrdí, že návrhom navrhovateľa bolo zvýšiť vyživovaciu povinnosť odporcu na navrhovateľa s prihliadnutím na zmenu pomerov od doby, kedy navrhovateľ navštevoval strednú školu, odvolací súd konštatuje, že takýto názor je ničím nie podložený, neodôvodnený a bezzákladný. Rozhodovaním o návrhu na zvýšenie výživného, dochádza k zmene už právoplatného súdneho rozhodnutia, ktorú pripúšťa ustanovenie § 78 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine. Podľa tohto ustanovenia zákon pripúšťa zmenu rozhodnutia v takom prípade, ak dôjde k zmene pomerov na strane účastníkov (buď oprávneného z tohto rozhodnutia, v konkrétnom prípade plnoletého dieťaťa, alebo povinného rodiča, v tomto prípade otca). Už zo znenia tohto zákonného ustanovenia je zrejmé, že súd skúma pomery a ich zmenu, ku ktorým došlo, resp. mohlo dôjsť od predchádzajúceho rozhodnutia do rozhodnutia o uplatnenom návrhu. Bez akýchkoľvek pochybností je potom zrejmé, že v danom prípade súd posudzoval zmenu pomerov od posledného rozhodnutia o výživnom, teda od uvádzaného rozhodnutia z roku 2002.

Vzhľadom na uvedené je bez akýchkoľvek pochybností, že od posledného rozhodnutia na strane navrhovateľa došlo k výraznej zmene pomerov. Pokiaľ pri ostatnom rozhodovaní súdu bol navrhovateľ žiakom N. ročníka základnej školy, v súčasnosti ide o študenta vysokej školy. Je nepochybné už len vzhľadom na vek navrhovateľa, že zmena pomerov na strane navrhovateľa je podstatná, na ktorú súd prihliadnuť musí. Bez akýchkoľvek pochybností je aj to, že pomery navrhovateľa sa zmenili takým spôsobom, že v súčasnosti sú jeho odôvodnené potreby podstatne vyššie ako pri poslednej úprave výživného.

K ďalšej námietke odporcu, v zmysle ktorej je potrebné zrušiť vyživovaciu povinnosť otca z dôvodu, že navrhovateľ sa nepripravuje na štúdium, ktorým by pokračoval v štúdiu na strednej škole, resp. vzhľadom na trh práce, je malý predpoklad, že má možnosť sa po jeho ukončení aj adekvátne zamestnať, a teda nezlepšuje svoju možnosť v budúcnosti sa sám živiť, takéto názory vyjadrené v odvolaní sú neakceptovateľné. Je bez akýchkoľvek pochybností, že mladý človek má právo na vzdelanie, aj vzdelanie vyššieho stupňa, a pokiaľ v absolvovaní stredoškolského štúdia na V. O. pokračuje štúdiom v odbore N., nemožno dospieť ani k záveru, že by tieto štúdiá žiadnym spôsobom na seba nenadväzovali. Takáto námietka by však bola nedôvodná ani keby išlo o úplne iný druh štúdia na vysokej škole, pokiaľ by bol záujemca na štúdium prijatý, to znamená musel splniť podmienky pred štúdiom a preukázať potrebné znalosti pokračovať v štúdiu na zvolenej vysokej škole. Úvaha odporcu o zrušení vyživovacej povinnosti vzhľadom na to, že sa dieťa nepripravuje na štúdium na vysokej škole, kde by si mohlo zabezpečiť do budúcnosti uplatnenie sa na trhu práce, je nepodložená a nie je zrejmé, z akej rozhodovacej praxe odporca vychádza. Takejto úvahe by sa dalo prisvedčiť jedine v prípade, pokiaľ by išlo o ďalšie štúdium po už ukončenom vysokoškolskom štúdiu, ktoré by žiadnym spôsobom nenadväzovalo na predchádzajúce štúdium, resp. by išlo o neúspešného študenta, ktorý si neplní svoje študijné povinnosti a dĺžkou štúdia na vysokej škole už prekračuje prípustnú dobu, po ktorú možno jeho štúdium považovať za riadnu prípravu na budúce zamestnanie. V tomto prípade však o podobnom prístupe zo strany navrhovateľa nemožno hovoriť.

Pokiaľ ide o výšku určeného výživného, odkazuje prvostupňový súd na zistenia a závery prvostupňového súdu, ktoré považuje za správne a z tohto dôvodu ich ani nepotrebuje opakovať. Pokiaľ najmä navrhovateľ v tomto smere poukazuje na celkové majetkové pomery odporcu, vlastníctvo nehnuteľností, prípadne áut, podnikateľskú činnosť manželky odporcu, odvolací súd zdôrazňuje, že pri rozhodovaní o výživnom súd skúma aj tieto okolnosti, majetok manželky odporcu, ktorý slúži pre podnikanie však nie je dôvodné zahŕňať do majetkových pomerov odporcu a pokiaľ z preukázaných príjmov odporcu a jeho výdavkov (1.000,- netto mesačne oproti 1.800,- mesačne, na čom sa však podieľa aj manželka odporcu) je takto určená výška výživného primeraná.

Pokiaľ navrhovateľ v odvolaní poukazuje na skutočnosť, že doposiaľ sa na všetkých jeho zvýšených výdavkoch podieľala matka, otec okrem súdom určeného výživného ničím neprispel, odvolací súd upozorňuje, že na minulé obdobie sa pri rozhodovaní o novo určenom výživnom prihliadať nemôže. Je nepochybné, že aj matka navrhovateľa je povinná zo zákona prispievať na jeho výživu a primerané náklady vzhľadom na deklarovaný dosahovaný príjem je schopná tieto poskytovať v sume približne rovnakej ako odporcu. Za takéhoto stavu potom možno hodnotiť aj príjem navrhovateľa za dostatočný, keď určené výživné 200,- Eur spolu s výživným zo strany matky bude pokrývať odôvodnené potreby navrhovateľa. Odvolací súd len okrajovo podotýka, že nie všetky výdavky, ktoré uviedol navrhovateľ, možno považovať za dôvodné, konkrétne viaceré tréningy športových D. B., ktoré síce v konečnej miere prispievajú k fyzickému a psychickému pozitívnemu vývinu navrhovateľa, nemožno ich však považovať za nevyhnutné, ktoré je potrebné vynaložiť.

Pokiaľ navrhovateľ poukazuje na vysokú životnú úroveň odporcu, odvolací súd konštatuje, že na pojednávaní síce právna zástupkyňa navrhovateľa poukazovala na nadštandardný príjem odporcu, tento však nebol preukázaný, tak ako konštatuje prvostupňový súd, a pokiaľ poukazuje na nadštandardný životný štýl odporcu, tento nebol zistený a nebol daný ani návrh na vykonanie dokazovania v tomto smere. Účastníci pritom boli riadne v zmysle § 120 ods. 4 O. s. p. poučení, žiadne návrhy na dokazovanie dané neboli. V prejednávanom prípade ide o určenie výživného pre plnoleté dieťa, kde už povinnosť tvrdenia a povinnosť dokazovania ako aj dôkazné bremeno leží na účastníkoch konania.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd konštatuje, že nezistil dôvod pre zmenu rozhodnutia ani v zmysle odvolania navrhovateľa a rovnako ani v zmysle odvolania odporcu. Rozhodnutie okresného súdu ako vecne správne s poukazom na ustanovenie § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 2 O. s. p.

Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.